

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Incontinentia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

minus frigori expositum esset corpus, spatium illud ad domum faciendam, in qua viveret, designavit. Postea in ætate membra expandens, & corpus extendens, admirauerit, notatum spatium non magis conuenire, neq; se capere posse, itaq; nec necesse, nec facile sibi esse tantas ædes extruere.

Contra mutabilitatem & inconstantiam fabula narratur. Canis & Lectulus.

Fœtæ canis iusserat lectulum sterni paterfamilias: hoc cum factum fuisse non cerneret, cum indignatione quærit de ancilla, cui hoc mandat, cur non audiens dicto fuisset? Illa, enim uero, inquit, here conanti aliquoties hoc non succellit, cum non possem constituere post incertas conuersiones, quemnam in locum canis caput, aut in quem clunes repositura esse uideretur.

Narratur fabula inleues & inconstantes.

Incontinentia.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Incontinentia, Imperantia, immoderatus voluptatum usus Græce ἀναγωγία, ἀσθένεια, ἀνεγκυρία, ἄσχετος, incontinens dicitur. Est autem incontinentia, cum à quibus rebus voluptatibusque nos tenere debemus, non tenemus, secundum Aulum Gellium.

Incontinentia proprie est circa concupiscentias tactus. Secundum quid est circa honores, diuitias, & huiusmodi. Improprie uero est circa virtutes, Prima est peccatum dupliciter, scilicet recedendo a ratione, & immergendo se turpibus. Secunda tantum primo modo. Tertia uero non est peccatum, sed est perfectio virtutum.

B. Thom. secund. Secunda, q. 115. art. 2. Incontinentia species sunt duæ, scilicet præuolatio consilii, & debilitas in præconciatis. B. Thom. secund. Secunda, quæst. 156. artic. 1. Quid incontinens differat ab imperante, uide supra in Continentia.

POETICAE SENTENTIAE.

Propert. 3. 17.

Obicitur toties à te mihi nostra libido, Crede mihi, uobis imperat illa magis, Vos ubi contempris rursus frena pudoris, Nescitis captæ mentis habere modum. Flamma per incensas citius sedetur aristas, Fluminisq; ad fontis sine reditur a caput. Es placidum Syrtis portum, & bona litorea nauis, Præbeat hospitio senu Malea suo: Quam possit rursus quisquam reprehendere cursus, Et rapida stimulos frangere nequitiæ. Testis, Cretæ aristas que passa inuenit Induit abregna cornua falsa bouis: Testis Thestulco flagrans Salmonis Enipeo, Que uoluit liquido tota subire Deo. Crimen & illa fuit patria successa fenestra, At boris in frondes condita Myrrha noua. Nam quid, Medea referam, quo tempore matris Iræ natorum cede piæuit amor? Quidue Clytemnestra propter quam tota Mycenis Infamis stupro flat Pelopæa domus? Tuque ò Minoæ, uenundata Scylla figura, Tondens purpureæ regna paternæ coma. Hanc igitur dotem virgo desponderat hostis: Nise tuas portas fraude reclusit amor.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Incontinentia est affectio trahens ad ea, quæ iucunda uidentur, præter rectæ rationis iudicium, Spenippus de Plat. definitionibus.

Incontinens aliquando emendatur, imperans uix inquam ad rationis uiam reducitur. Franc. Patric. de regnol. 6. c. 21.

Incontinentia quod sit, ut uitium patet, quia aut absolute, aut in parte continens uiruperatur, Arist. Ethic. 1. 7. c. 4.

Incontinens absolute dicitur, qui circa corporales fruitiones uer fatur, circa quas temperans: & imperans existit, qui non electione sed præter electionem & consilium excessus & iucundorum cætur & molestorum fugit, ut famis, sitis, calor & frigoris, idem ibidem.

Incontinentia iræ minus turpis est, quam voluptatum, ibid.

Incontinentia alia temeritas, alia imbecillitas est. Nam alii, ubi consulantur in iis, quæ decreuerunt, ob affectum postea non persistant alii, quia non consulantur, ab affectu ducuntur: nonnulli enim, qui se prius trillarint, non titillantur: ira quoque ipsi, cum præterierint ac præuiderint, seq; ipsos & ratione præexcitant, siue iucundum siue molestem quippiã fuerit, ab affectu non superantur, Arist. 1. 7. c. 7.

Incontinentia est uitium cupiditæ, per quam stoliditate huc illucque cupiditatem circumagunt, impellentem ad malarum voluptatum delationes, Arist. de uirtut.

Incontinens non potest esse prudens, & aliter est, idem ibid.

ΑΡΟΦΗΓΜΑΤΑ

Xanthus adulterum quendam uidentem prostratum in lectulo liceris: Iste, inquit, breuem voluptatem magno conuenit sermone de castitate.

Menedemus, cum adulescens quidam dixisset, quæ concupisset, assequetur: Multo, inquit, conuenientiorum, quæ non decet, concupiscere, Max. ad. serm.

ΣΙΜΙΛΙΥΟΙ.

Socratis. Quemadmodum incontinentia non aduenare permittens, neque Venereis desiderium, per quæ sola voluptuose edere, bibere, Ycere, dormire possit, prohibet, necessarius & continens uoluptatibus frui facit: Sic contra cum sola continentia desiderium etiam perfrui recte voluptatibus facit, Apud Socratis dicitur & factis Socratis.

Incredulitas.

LOCI BIBLICI.

Incredulitas damnatur, Abac. 2. 4. Math. 23. 17. 19. 19. & 16. 14. Luc. 9. 41. & 24. 15. Ioan. 16. 9. & 17. 12. 19. & 4. 11. & 10. 38. Iud. 2. 1. Incredulitas dicitur in 1. 8. 1. Tim. 1. 13. Incredulitas summum in iudicio peccatum est in 31. Incredulitas mala, Math. 23. 17. Math. 23. 17. & 8. 24. Rom. 2. 8. & 11. 20. 2. Thess. 2. 10. 1. Apoc. 21. 8. Incredulitatem discipulorum increpauit Christus pater Dæmoniaci, Math. 23. 24. Incredulitas dicitur, Rom. 11. 20.

Increduli Nazareni Math. 13. 54. Increduli dicitur, 15. Increduli non ingredientur in requiem, Heb. 3. 10.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Quia non credidistis mihi, ut sanctificauerim Israel, non introductis hos populos in terram, Num. 2.

Non intrabit terram, quam dabo filiis Israel, incredulus fuerit ori meo ad aquas contradiçionis, Num. 32.

Quousq; non credent mihi in omnib. legibus, Feriam igitur eos pestilentia, atq; contumaciam, Num. 32.

Omnis incredulus in incredulitate sua morietur, Contumax non sis, & incredulus timori Domini, ad illum dupli corde, Eccl. 1.

Uæ dissolutis corde! qui non credunt Deo, & genuerunt ab eo.

In gente incredibili exardebat ira, Ne sis incredibilis uerbo illius, Abd.

Si non credideritis, non permanebitis, Mat. 23.

Qui incredulus est, infideliter agit, Mat. 23.

Expandi manus meas tota die ad populum, qui non creditur in uia non bona post cogitationes suas, Rom. 10.

Populo huic factum est cor incredulum de conspectu Domini, & auribus non audientes, & oculos non uidentes, & manus non extendentes, & pedes non ambulantes, & corde non uolentes, & non seruando seruo suo, Baruch. 1.

Qui incredulus est, non erit anima eius recta, Mat. 23.

Quid timidi estis modice fidei? Math. 23.

Quare nos non potuimus eicere illum? Eccl. 1.

incredulitatem uestram, Mat. 23.

Qui uero non crediderit, condemnabitur, Mat. 23.

Qui non credit, iam iudicatus est, Ioan. 3.

Qui incredulus est Filio, non uidebit uiam, Mat. 23.

manet super eum, ibid.

Si non credideritis, quia ego sum, non eritis mecum, Mat. 23.

stro, 8.

Noli esse incredulus, sed fidelis, 10.

Quid, si quidam illorum non credideritis, Mat. 23.

illorum, fidem Dei euacuauit, Rom. 3.

Propter incredulitatem fracti sunt ramus, Mat. 23.

Conclusit Deus omnia in incredulitate, Mat. 23.

ibidem.

Uident fratres ne forte sit in aliquo uestrum incredulitas discendi à Deo uino, Heb. 3.

Quibus autem iurauit non introire in requiem, qui increduli fuerunt: & uidentur, quia non crediderunt, Mat. 23.

PC

Pol